

Nr 495

Av herrar Wallmark och Stefanson, om studieresor för riksdagens ledamöter och tjänstemän.

(Lika lydande med motion nr 589 i Andra kammaren)

Den snabba utvecklingen i våra dagar på samhällslivets skilda områden har medfört ett ökat behov av kontakter också mellan olika länder för tillgodogörande av erfarenheter inom såväl den andliga som den materiella kulturens område. Enskilda företag har i växande omfattning byggt upp organ och verksamhet för presentation utomlands av svenska produkter och vidtagit åtgärder för att tillgodogöra sig andra länders erfarenheter. På motsvarande sätt har statliga myndigheter trätt i alltmer livlig kontakt med andra länder. Inom vårt lands officiella utrikesrepresentation har utbytet vidgats från traditionella diplomatiska förbindelser till även kulturella och sociala kontakter. Statsråd och högre departementstjänstemän har beretts tillfälle att på ort och ställe följa utvecklingen och tillgodogöra vårt land erfarenheter av skilda slag. Också för riksdagens del har utbytet med andra länder ökat. Så t. ex. har utskotten i viss utsträckning gjort studieresor utomlands. Värdefulla erfarenheter har därigenom tillförts riksdagen och vårt land. Även arbetet i Förenta Nationerna, i Europarådet och Nordiska rådet samt inom den Interparlamentariska gruppen har varit av betydelse såväl för inhämtande av vidgad kunskap som också för vinnande och spridande av internationell förståelse till gagn för fred och samförstånd mellan folken.

Den enskilde ledamot av riksdagen som velat bevaka något särskilt intresseområde har emellertid hittills icke kunnat utnyttja sådana möjligheter. Att behov föreligger av sådana efter en ledamots individuella intresseriktning och verksamhetsmöjligheter anpassade rese-möjligheter är uppenbart. Som exempel må anges studier av sociala åtgärder, av utbildningens ordnande på skilda stadier, av samarbete mellan universitet och företag för forskning, av statlig hjälp åt företagsamhet. Exempelen kan mångfaldigas. Det synes oss vara angeläget att riksdagen tillgodoser dessa behov och så utnyttjar ledamöternas möjligheter att tillföra riksdagen erfarenheter från andra länder och att bidra till fred och förståelse mellan folken.

Beslutanderätten och administrationen rörande sådana resor synes böra anförtros något riksdagens organ, lämpligen talmanskonferensen med tal-

mannen och utskottsordförandena samt parti- och gruppledarna. Efter prövning i varje enskilt fall kunde talmanskonferensen eller av dem utsedd arbetsgrupp ställa medel till förfogande för enskild ledamots resor. Vid ansökan om medel bör fogas plan för resan med angivande av dess syfte och hur detta skall genomföras genom besök på olika institutioner, företag etc. samt med angivande av kostnader. Efter resans genomförande kan redovisning för studierna böra ges till samma organ.

Möjlighet till sådana resor synes böra beredas, förutom riksdagens ledamöter, även dess främsta tjänstemän, såsom är fallet inom andra grenar av statsverksamheten.

På grund av det anförda får vi hemställa,

att riksdagen måtte uppdraga åt något sitt organ att pröva ansökningar om medel för studieresor utomlands från riksdagens ledamöter och tjänstemän.

Stockholm den 27 januari 1965

Gunnar Wallmark

Stig Stefanson